

byla okr. nemocenské pokladně v Ž. ve smyslu čl. XXIV zák. z 15. května 1919 č. 268 Sb.

V době, kdy dozorčí úřad vydal st-li výměr z 10. února 1922, byl v účinnosti zákon o nemoc. pojištění z 15. května 1919 č. 268 Sb., v důsledku něhož zrušeny společenstevní pokladny nevyhovující § 11 (čl. XXI, odst. 1 cit. zákona), mezi nimi i společenstevní nemocenská pokladna, o niž jde, o kteréžto okolnosti mezi stranami není sporu. O jmění této společenstevní pokladny platil pak předpis čl. XXIV cit. nem. zákona, podle něhož likvidace pokladny se má provésti dle obdoby v § 42 a) nem. zák. z 30. března 1888 č. 33 ř. z. ve znění zák. z 20. listopadu 1917 č. 457 ř. z., což znamená, že jmění zrušené nemocenské pokladny připadá těm okr. nemocenským pokladnám, jichž členy se stali bývalí členové společenstevní nemocenské pokladny, t. j. v tomto případě okr. nem. pokladně v Ž.

Bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

č. 2979.

S t á t n í o b č a n s t v í: Je podstatnou vadou řízení, odmítne-li min. vnitra opční prohlášení osoby, která, měvši dříve domovské právo na území republiky rakouské, od r. 1915 má právo domovské v obci na území republiky čsl. a od r. 1902 bydliště v této obci, jenom proto, že »optant nebyl dne 10. března 1921 t. j. v den účinnosti brněnské smlouvy rakouským státním občanem, jak předpokládá čl. 8 brněnské smlouvy«.

(Nález ze dne 13. prosince 1923 č. 21.057.)

V ě c: Benedikt Sch. v L. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: — — —

Benedikt Sch. st. optoval v podání z 26. ledna 1922 jménem vlastním, své manželky a svých nezletilých dětí pro státní občanství v čsl. republice a při tom poukazoval na to, že má od r. 1902 trvalé bydliště v obci L. v čsl. republice se nalézající, že byl v sezení obecního výboru v obci L. dne 28. května 1915 konaném přijat do svazku této obce a že měl před tím domovské právo v obci W., okres hornský v Dolním Rakousku.

Žal. úřad zjistiv, že st-l nepodal žádost za přiznání čl. státního občanství ve smyslu § 9 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb., nař. rozhodnutím odepřel vydati opční osvědčení, ježto st-l vzhledem k ustanovením čl. 76 a 77 mírové smlouvy St. Germainské s Rakouskem dne 10. března 1921 nebyl rakouským státním občanem.

Z tohoto výroku není patrné, z jaké skutkové povahy žal. úřad při svém rozhodnutí vycházel a na jakém právním názoru rozhodnutí své založil.

Z rozhodnutí není zejména patrné, zda úřad pokládal st-le za čl. státního občana a tedy snad zamýšlel zamítnouti žádost za vydání osvědčení o vykonané opci jako bezpředmětnou, v kterémžto případě ovšem

by bylo bývalo povinností úřadu, aby o tom st-le jasným způsobem vyrozuměl.

Také je však možno, že snad úřad pokládal st-le za příslušníka nějakého státu třetího.

Žal. úřad nedovolává se na odůvodnění svého výroku nějakých norm vnitrostátních, nýbrž odkazuje toliko k čl. 76 a 77 smlouvy St. Germainské. Citací tou však není nijak vyjasněna ani skutková povaha, kterou úřad předpokládal, ani právní názor, z něhož vycházel, zvláště když by z dovolaných předpisů mírové smlouvy vzhledem k svrchu zmíněnému zjištění, že st-l nepodal žádost za přiznání čl. státního občanství dle § 9 úst. zák. z 9. dubna 1920, bylo lze spíše vyvozovati, že st-l právě státním občanem rakouským byl.

Tato nejasnost a neúplnost odůvodnění nař. rozhodnutí znemožňuje st-li účinnou obranu a odnímá nss-u možnost přezkoumati zákonitost nař. rozhodnutí.

Je zde tedy podstatná vada po rozumu § 6, odst. 2 zák. o ss, pro kterou náleželo nař. rozhodnutí zrušiti.

Č. 2980.

Státní občanství: Zemská správa politická není příslušna vydávati stranám osvědčení o opčních prohlášeních ani podle čl. 8 brněnské smlouvy.

(Nález ze dne 13. prosince 1923 č. 21.058.)

V ě c: Benedikt Sch. ml. v L. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí, pokud jím odmítnuto bylo opční prohlášení stěžovatelovo, zrušuje se provady řízení, jinak zamítá se stížnost jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Dne 5. dubna 1922 vydala zsp v Brně Benediktu Sch. ml. osvědčení, že se stal opčním prohlášením, podaným u osp-é ve Znojmě dne 3. února 1922, na základě čl. 8 brněnské smlouvy ze 7. června 1920 č. 107 Sb. z r. 1921, dnem vykonané opce státním občanem čl. s domovským právem v obci L. v polit. okresu Znojmo.

Min. vnitra rozhodnutím z 26. října 1922 zrušilo z moci úřední toto osvědčení a odmítlo opční prohlášení Benedikta Sch. ml., ježto jmenovaný v důsledku toho, že v roce 1915 nabyl se svým otcem Benediktem Sch. domovského práva v obci L., nebyl vzhledem k ustanovení čl. 76 a 77 mírové smlouvy St. Germainské s Rakouskem v den účinnosti smlouvy brněnské, t. j. dne 10. března 1921 rakouským státním občanem, jak předpokládá čl. 8 brněnské smlouvy.

Rozhoduje o stížnosti do tohoto rozhodnutí Benediktem Sch. ml. podané, řídil se nss těmito úvahami:

Stížnost namítá v první řadě, že nař. rozhodnutí porušuje zákon v tom směru, že st-le jednostranným aktem zbavuje státního občanství čl., kterého pravoplatně nabyl doručením předem uvedeného výnosu zsp-é.